USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: O. P.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2004, č. j. 24 Az 1220/2003 - 25,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 30. 3. 2004 rozsudkem č. j. 24 Az 1220/2003 - 25 o zamítnutí žaloby, kterou podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 950/VL - 07 - 04 - 2003 ze dne 26. 3. 2003, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně bezdůvodná.

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě stěžovatelka napadla kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 3. 5. 2004. Při jejím podání byla zastoupena advokátem. V rámci řízení před Nejvyšším správním soudem bylo dne 27. 12. 2004 zjištěno, že advokát již stěžovatelku nezastupuje a že mu není znám její pobyt. Nejvyšší správní soud se následně pokusil stěžovatelku poučit o její povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem (§ 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), pokus o doručení na poslední známou adresu „T. – K.“ se však nezdařil. Následným šetřením Nejvyššího správního soudu bylo zjištěno, že stěžovatelka na základě výjezdního příkazu k opuštění republiky platného do 10. 10. 2004 již dne 28. 9. 2004 opustila území České republiky a od té doby není její pobyt znám.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Za takový zvláštní zákon je v této souvislosti třeba považovat zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), který v § 33 stanoví, že soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání

nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci. Bylo-li zjištěno, že stěžovatelka opustila území České republiky dne 28. 9. 2004 a od té doby není její pobyt znám, přitom ke splnění podmínky projednatelnosti její kasační stížnosti je zapotřebí ji vyzvat k tomu, aby si ustanovila advokáta, což za popsané situace nelze fakticky uskutečnit, pak podmínky podávané z § 33 zákona o azylu byly splněny nejpozději dne 27. 12. 2004.

Na základě shora uvedených skutečností Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona o azylu a § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu